

РЕШЕНИЕ

№ 268

гр. София, 13.01.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 14.12.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Михайлова

при участието на секретаря Ася Стойкова, като разгледа дело номер **10219** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М. К. Д. срещу заповед № С. 16 РД 08-1239/20.06.2016г. на кмета на Столична община, потвърдена с Решение №07/204/19.08.2016г. по пр. №07/204 от 19.08.2016г. на областния управител на област- С..

В жалбата се съдържат твърдения за незаконосъобразност на оспорения акт и се иска неговата отмяна.

Ответникът, Кмет на Столична община, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № С. 16 РД 08-1239/20.06.2016г., на основание чл.44, ал.2 от ЗМСМА и чл.91 от Наредба за организацията на движението на територията на СО (НОДТСО), кмета на Столична община, е отказал на М. К. Д. да издаде карта за преференциално паркиране на ППС, превозващо лице с увреждания в зоните за почасово платено паркиране на определените и обозначени места.

За да откаже издаването на карта, адм. орган е приел, че лицето не отговаря на критериите по чл. 91 от Наредба за организацията на движението на територията на СО (НОДТСО), тъй като от ЕР на ТЕЛК е видно, че заболяванията, посочени в него не водят до трайно оформен функционален дефицит на стоежа, предвижването и издръжливостта на лицето, последното не ползва инвалидна количка, ортопедични

апарати, външни протези, патерици и чужда помощ, както и че същото не е с определен над 90% трайно намалена работоспособност, поради сърдечни, белодробни и зрителни заболявания.

Административно производство е започнало по заявление вх. №210/11.05.2016г., подадено от жалбоподателката до кмета на СО, с искане за издаване на карта за преференциално паркиране на ППС, превозвачи хора с увреждания, в зоните за почасово платено паркиране и паркингите общинска собственост на територията на Столична община.

С адм. преписка са представени : Експертно решение на ТЕЛК № 2690/15.11.2012г., от което е видно, че на жалбоподателката в резултат на следните заболявания : МСБ, ХНМК във ВБС, ЦОНС с персистиращи вертижни, вегетативни и дискоординационни прояви, напреднала дегенеративна на болест на гръмнака, ляво конвексна сколиоза, дискогенна стеноза на спиналния канал, персистиращ болков синдром и радикулерна с-ка и А.. хипертония II ст. хип. сърдце е с определена пожизнено 72% трайна неработоспособност без чужда помощ.

Заявлението е разгледано от комисия, назначена със заповед на кмета на СО № РД-09-01-119/24.03.2014г., изменена със заповеди от 07.10.2015г., 03.02.2016г. и 04.05.2016г., която в т.9 по протокол № 615/20.05.2016г. за разглеждане на постъпилите искания, е предложила да се издаде отказ по заявлението на жалбоподателката, тъй като не отговаря на критериите по чл. 91 от Наредба за организацията на движението на територията на СО. Заболяванията ѝ не водят до трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта, както и че лицето не ползва инвалидна количка, ортопедична апарати, външни протези, патерици или чужда помощ. Освен това не и е определен над 90% ТНР поради сърдечни, белодробни и зрителни заболявания. В работата на комисията са взели участие лекар – кардиолог и ортопед-хирург, както и лекар – председател на асоциацията на шофьорите-инвалиди.

В срок, заповедта е оспорена пред областния управител на област С., който Решение №07/204/19.08.2016г. по пр. №07/204 от 19.08.2016г. е отхвърлил жалбата, като неоснователна. Решението е връчено на 03.10.2016г.

Във връзка с оспорването на отказа по адм. ред, комисията е преразгледала заболяванията на Д. и съответствието им с изискванията на Наредбата и отново е дала становище/ т.3, протокол №624/22.07.2016г./, че посочената в ЕР на ТЕЛК диагноза не касае заболяване, при което има развити контрафактури и дефоритети, както и ставна нестабилност, които да водят до трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта, вследствие на което лицето да ползва при придвижване инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, патерици и чужда помощ.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, адресат на акта, в законоустановения срок и срещу акт, подлежащ на оспорване.

Заповедта е издадена от компетентен орган, съгл. чл.92 от НОДТСО и Заповед №СОА16-РД15-5806/16.06.2016г. на кмета на СО.

Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: съображения:

Не са допуснати съществени процесуални нарушения в административното

производство, които да водят до отмяната на оспорения акт, актът е издаден в съответствие с изискванията на материалния закон и целта на закона.

Спазено е изискването за форма на акта, съгласно изискванията на чл. 59 от АПК, като заповедта съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ, както и е мотивирана. В административното производство, адм. орган е изпълнил задълженията по чл.34 и 35 от АПК, като е събрал всички необходими и отосими доказателства и след техния анализ е направил своите фактически констатации, а оттам и правни изводи, които са в пълно съответствие с приложимите материално правни норми. Налице е и становище на комисия, надлежно назначена, в състава на която са включени експерти, която компетентност е съответна на поставените им задачи.

Актът е издаден при спазване на материално правните норми на Наредбата. Съгласно чл.91 от НОДТСО критерии за определяне на правоимащи лица при издаване на карти за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с трайни увреждания в зоните за почасово платено паркиране и паркингите общинска собственост на територията на Столична община:

1. Лица, които вследствие на увреждането не могат да се придвижват без използването на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, патерици или чужда помощ, т.е. лица, които не са в състояние да заемат изправено положение на тялото без използването на технически помощни средства и имат трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта. Определеният процент на трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК следва да е над 50 % /петдесет процента/.

2. Лица с III-ти и по-висок функционален клас на сърдечна недостатъчност и с определени над 90 % /деветдесет процента/ трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК.

3. Лица с белодробни заболявания с втора и по-висока степен на хронична дихателна недостатъчност и определена над 90 % /деветдесет процента/ трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК.

4. Лица с пълна двустранна слепота или с определена над 90 % /деветдесет процента/ трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане, поради зрителни заболявания, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК.

Посочената разпоредба е оспорена като дискриминационна пред АССГ, който с влязло в сила решение № 3159 от 12.05.2014г. по адм. дело № 6668 от 2013г. е отхвърлил жалбата. В мотивите си съдът е посочил, че въведеният с чл. 91 от наредбата режим на преференциално паркиране не нарушава визираното в чл. 2 ЗИХУ право на равнопоставеност на хората с увреждания при упражняването на техните права и интегрирането им в социална и работна среда. В т. 16 на § 1 от ДР на ЗИХУ като „лица със затруднения в придвижването” са определени лица, които имат трайно оформен дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта. Паркирането от своя страна следва да се разглежда като елемент на придвижването с ППС. С нормата на чл.91 от наредбата се дават преференции на тази категория лица с трайни увреждания, които имат затруднения именно в придвижването и за които паркирането като елемент на придвижването е от жизнено важно значение с оглед осъществяване на целите, посочени в чл.2 ЗИХУ. Не е нарушен принципът на равенство, прогласен в чл. 6 от Конституцията на РБ и чл. 2, т. 1 от ЗИХУ. В тази връзка следва да се има предвид, че не съществува равенство между различните по степен и характер трайни увреждания. За част от хората с трайни увреждания придвижването на собствен ход

не създава затруднения, поради което те се нуждаят в по-малка степен от преференции при паркирането, отколкото лицата със затруднения в придвижването. Затова именно към последните следва да бъдат насочени мерките за преференциално паркиране, тъй като тази категория - хора със затруднения в придвижването, се нуждаят в по-голяма степен от преференциално паркиране в сравнение с останалите хора с трайни увреждания. Не е налице и дискриминация спрямо посочените лица. За да е налице "пряка дискриминация на едно лице на основата на увреждане" по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗИХУ е необходимо единствено и само лицето, което е третирано по-неблагоприятно, да притежава признака "увреждане", докато другото лице, с което е поставено в сравними сходни обстоятелства и е третирано по-благоприятно, да не притежава този признак "увреждане". Причината за това нееднакво третиране да е именно наличието на този признак у дискриминираното лице. Т.е. за да е осъществена пряка дискриминация по признак "увреждане" по отношение на жалбоподателката е необходимо тя да е поставен в по-неблагоприятно положение в сравнение с лица, които не са увредени. Ако се сравняват, както е в настоящия случай, лица, които попадат в категорията "хора с трайни увреждания" и когато едното от тях е поставено в по-неблагоприятно положение в сравнение с другото, независимо от степента им на увреждане или степента на ТНР, нееднаквото третиране не би могло да бъде на основата на признак "увреждане", защото този признак е налице и при двете сравнявани лица. Тези мотиви са възприети от ВАС, който със свое решение № 4818 от 29.04.2015г. по адм. дело № 8901/2014г., е потвърдил посоченото решение на АССГ. Б. от събраните по делото доказателства се установява, че не са налице материално правните предпоставки за издаване на искания акт.

С оглед на изложеното, неоснователни са оплакванията на жалбоподателката в тази насока, изложени в жалбата и писменото ѝ становище от 06.12.2016г. В действителност не се и твърди, че лицето отговаря на заложените в Наредбата критерии, а това, че решението на ТЕЛК е издадено преди изменението, с което са въведени тези критерии е без правно значение, тъй като законосъобразността на акта се преценява към датата на постановяването му. Нови доказателства, които да са релевантни към предмета на спора не са представени.

Предвид изложеното, жалбата, като неоснователна следва да бъде отхвърлена, а оспорения акт, като законосъобразен оставен в сила.

Няма искане за присъждане на разноски.

Водим от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 52 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. К. Д. срещу заповед № С. 16- РД 08-1239/20.06.2016г. на кмета на Столична община, потвърдена с Решение №07/204/19.08.2016г. по пр. №07/204 от 19.08.2016г. на областния управител на област С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба чрез АССГ до Върховния административен съд на РБ в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия:

